

ตอนที่ ๕๗ เล่ม ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ สิงหาคม ๒๔๗๕

พระราชบัญญัติ

บำรุงวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓)

พุทธศักราช ๒๔๗๕

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๐

และวันที่ ๑๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๗๔)

อาทิตย์ทิพอาภา

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ ๒๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

๒๕ สิงหาคม ๒๔๘๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ ตอนที่ ๕๗

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรมแก้ไขเพิ่มเติม
กฎหมายว่าด้วยการบำรุงวัฒนธรรมแห่งชาติ

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
บำรุงวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราช
บัญญัติบำรุงวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งได้
แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติบำรุงวัฒนธรรม
แห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสาธารณสุข
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวง

ตอนที่ ๕๗ เล่ม ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ สิงหาคม ๒๔๗๕

สักการีการ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ
ออกกตกะชวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กตกะชวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติบำรุงวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๔๗๓ ประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๗ ตอนที่ ๓๗ หน้า ๕๓๗ วันที่ ๑๕ ตุลาคม
๒๔๗๓ ๑๑๕

พระราชบัญญัติบำรุงวัฒนธรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๗๕ ประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๗ ตอนที่ ๒๗ หน้า ๗๐๕ วันที่ ๒๗
เมษายน ๒๔๗๕